

Co ty dívča, co tu děláš?
dyž ty smrti ujít nemáš?

Než bych já tady zhynula,
radš bych třikrát zavolała:
Ježiš, Jozef a Marija.

Nezavolaš ani dvakrát,
neučuje ťa žádný vták.

Jak po první zavolała:
Ježiš, Jozef a Marija,
mladší bratr to uslyšěl,
staršimu to povědět šel.

Zle je, bratře, zle je s nami,
naša sestra volá v háji.

Zapřáhneme hned pár koňů,
pojedeme my tam pro ňu.

(Jiné čtení ze Ždánic.)

Žalo děvče, žalo trávu
nedaleko lesa háju.

Jak nažala, navázala,
za sebe se podívala.

Nespatřila tam žádného,
jen mládence polesného.

Kdo ti kázal trávu žíti?
ty tu musíš zahynouti!

Než bych já tu zahynula
rač bych třikrát zavolala!

Zavolej třeba štyrykrát,
neozve se ti ani pták!

Když ponejprv zavolala,
veverka se ozývala.

Když po druhé zavolala,
Morava se rozléhala.

Dyž do hája dojíždali,
myslivečka tam potkali.

Co tu děláš, myslivečku?
Máš krvavenú flintečku!

Zastřelil sem holubičku,
sedała mně na flintičku.

To nebyła holubička,
to byla naša sestřička.

Ona leží pod javorem,
je přikrytá ešče chvojem.

Druhé panny s trávy běží,
naša sestra v truhle leží.

Druhé panny sú na vodě,
naša sestra leží v hrobě.

Když po třetí zavolala
mladší bratra dovolala.

Mladší bratr šel k staršimu
oznámil mu tó novinu:

Héj, bratříčku, zle je s námi
naše sestra volá v háji.

Dyby se tam dobře měla
zajistě by nevolala!

Hned konička osedlali
do hájíčka pospíchali.

Neviděli tam žádného,
jen mládence polesného.

Co tu děláš myslivečku,
že máš krvavó flintičku?

Zastřelil sem holubičku
v mynářovém okýnečku!